

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, [http:// www.kp.org.pl](http://www.kp.org.pl)

Świebodzin, 30 grudnia 2014 r.

**Minister Środowiska
Warszawa**

dotyczy: ustawa o zmianie ustawy ooś
sprawę prowadzi: Paweł Pawlaczyk pawel.pawlaczyk@kp.org.pl

W związku z projektem ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (projekt z 5 grudnia 2014 r.), przedkładam następujące wnioski:

1. Uzpełnić projekt ustawy o przepisy stanowiące, że:
 - a) Do udostępniania informacji o środowisku stanowiącej równocześnie informację publiczną, stosuje się przepisy korzystniejsze dla wnioskującego o udostępnienie informacji.
 - b) Do nieudostępnienia, mimo ciążącego obowiązku, informacji o środowisku, stosuje się art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W/w regulacje są konieczne dla uniknięcia sytuacji, w której informacja o środowisku jest udostępniana na zasadach mniej korzystnych, niż ogólna informacja publiczna. Zrównują również kwalifikację nieudostępnienia informacji o środowisku z nieudostępnieniem „ogólnej” informacji publicznej. Sytuacja, w której system prawa krajowego gwarantuje i chroni dostęp do informacji o środowisku słabiej niż ogólny dostęp do informacji publicznej, wydaje się nieprawidłowa w świetle celu i sensu dyrektywy o dostępie do informacji o środowisku.

2. Uzpełnić listę dokumentów wymienionych w art. 21 ustawy jeszcze o:
 - a) wnioski i decyzje w zakresie odstępstw od ochrony gatunkowej wydawane także przez Ministra Środowiska na terenie parków narodowych (art. 56 ust. 2b ustawy o ochronie przyrody), a także o przewidywane odstępstwa udzielane przez RDOŚ wobec leśnictwa (proponowany w tym samym projekcie nowy art. 56 ust. 2c tej ustawy),
 - b) wnioski i decyzje w zakresie odstępstw od zakazów w parkach narodowych i rezerwach przyrody wydawane na podstawie art. 15 ustawy o ochronie przyrody,
 - c) wnioski o uzgodnienia i opinie oraz uzgodnienia i opinie organów ochrony środowiska do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, projektów studiów i kierunków zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego,

- d) wnioski o uzgodnienia i uzgodnienia organu ochrony przyrody w sprawie wycinki drzew w pasach drogowych.

W art. 21 dokonano słusznych uzupełnień, ale powinny one jeszcze być poszerzone. W/w sprawy są istotnymi sprawami z zakresu zarządzania środowiskiem, których skutki mogą być istotne dla społeczeństwa (np. naruszenia ochrony parków narodowych i rezerwatów, wycinka alei przydrożnych, istotne przekształcenia krajobrazu). Społeczeństwo powinno być informowane o takich rozstrzygnięciach na takich samych zasadach, jak w innych ważnych sprawach podobnej rangi, już uwzględnionych w art. 21. Społeczeństwo powinno być informowane także o wnioskach o wydanie w/w rozstrzygnięć, tak by ewentualnie mogło się do takich wniosków ustosunkować.

- 3. Słuszne jest określenie maksymalnego terminu zamieszczenia informacji w publicznie dostępnym wykazie, ale powinien on być 3-dniowy, a nie 14-dniowy. Ustawa ma gwarantować 3-dniowy termin udostępnienia takich informacji (obecnie jest mało realny i powszechnie naruszany wymóg udostępnienia w tym samym dniu), słuszne jest więc, by zagwarantować w analogicznym terminie dostęp do informacji o samym istnieniu takiej informacji.

Równocześnie, należy ustalić konsekwencje nieudostępnienia informacji w tym terminie. Potrzebna jest szczególnie regulacja stanowiąca, że wydanie decyzji na podstawie wniosku podlegającego zamieszczeniu w rejestrze, nie może nastąpić szybciej niż po upływie 14 dni od zamieszczenia w rejestrze informacji o takim wniosku. Informacje o wnioskach zamieszcza się po to, by społeczeństwo mogło na nie zareagować i ewentualnie ustosunkować się do nich przed wydaniem rozstrzygnięcia, należy więc taką możliwość ustawowo zagwarantować. Obecnie zdarza się, że informacja o wniosku jest zamieszczana w rejestrze równocześnie z informacją o wydanej decyzji, co podważa sens zamieszczania informacji o wniosku.

- 4. Art. 55 ust. 2 ustawy ooś należy uzupełnić w sposób analogiczny do art. 81 ust. 3 ustawy. Jest to konieczne dla zagwarantowania prawidłowego skutku art. 4.7 Ramowej Dyrektywy Wodnej także wobec planów poddawanych strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko (tu będą należeć np. plany utrzymywania wód; tu należą także np. plany zagospodarowania przestrzennego, które mogą wywierać istotne skutki wodne).
- 5. Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać również informacje o:
 - a) siedliskach chronionych i gatunkach chronionych w sensie ustawy o zapobieganiu i naprawie szkód w środowisku, znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia,
 - b) wodach znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia oraz o celach środowiskowych dla tych wód.

Jest to konieczne do zagwarantowania, że inwestycja nie będzie skutkować szkodą w środowisku, w gatunkach siedliska lub wodach (tj. że jej skutki zostaną przewidziane). Jest także konieczne do analizy spójności z celami środowiskowymi dla wód, por. art. 81 ust. 3 ustawy.

- 6. Termin 14 dni na wydanie opinii lub uzgodnienia RDOŚ o potrzebie lub braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest nierealistyczny. Proponujemy przedłużyć do 30 dni. Taka opinia wymaga niekiedy dość gruntownej analizy przedsięwzięcia.
- 7. Art. 66, proponowanemu ust. 2b nadać brzmienie: „...*raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać dane pozwalające na ustalenie istnienia lub braku rozwiązań*”

alternatywnych”. Nie można z góry przesądzać braku alternatyw. Natomiast ewentualna nadrzędność interesu publicznego nie jest sprawą raportu środowiskowego – powinna być ustalona lub zanegowana przez organ w toku postępowania.

8. Sprzeciwiamy się przedłużeniom okresu „ważności” decyzji środowiskowej. Przez proponowane 6-10 lat mogą już nastąpić istotne zmiany stanu środowiska, które wymagałyby ponownej oceny.
9. Zwolnienie z obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa cywilnego powinno być ograniczone tylko do usuwania bezpośrednich i nagłych zagrożeń dla ludności. W przeciwnym razie będzie nadużywane, tak jak obecnie nadużywane są przepisy Prawa Wodnego – np. do ingerencji w koryta rzek dokonywanych „w celach przeciwpowodziowych” uzasadnianych koniecznością „usunięcia bezpośredniego zagrożenia powodziowego” lub „usunięcia szkód powodziowych” także wówczas, gdy zagrożenia te nie będą nagłe i zastosowanie normalnej procedury byłoby możliwe. Możliwość sprzeciwu RDOŚ w terminie 3-dniowym jest zbyt słabym narzędziem zapobiegania takim nadużyciom.
10. Niezasadne i zbyt szerokie jest całkowite wyłączenie z obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej wszystkich przedsięwzięć w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa. Obronności służyć mogą także duże inwestycje silnie oddziałujące na środowisko. Nie ma wówczas powodu, by te oddziaływania nie były analizowane. Możliwość sprzeciwu RDOŚ w terminie 3-dniowym jest zbyt słabym narzędziem zapobiegania nadużywaniu tego przepisu.
11. Proponowane wymogi względem autorów raportów oddziaływania na środowisko są zbyt słabe i są tylko pozornym spełnieniem wymogu znowelizowanej dyrektywy EIA. Samo ukończenie studiów wyższych nie gwarantuje obecnie fachowości nawet w tematyce zgodnej z kierunkiem tych studiów.
12. W art. 76 należałoby przyznać GDOŚ i RDOŚ prawo nie tylko wnioskowania o nieważność nieprawidłowych decyzji środowiskowych, ale także prawo wnioskowania o wznowienie postępowania lub nieważność nieprawidłowych decyzji, o których mowa w art. 96, tj. nie przedstawionych RDOŚ do oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, jeżeli ocena taka była potrzebna.
13. Sprzeciwiamy się dodaniu ust. 4 w art. 81. Wydanie decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia uniemożliwiającego osiągnięcie celu środowiskowego dla wód powinno być obligatoryjnie poprzedzone ujęciem takiego przedsięwzięcia w planie gospodarowania wodami.
14. Słusznie dodaje się art. 81 ust. 5, ale należy wyraźnie uzupełnić, że dotyczy to nie tylko „naruszenia przepisów z zakresu ochrony środowiska”, lecz także z zakresu ochrony przyrody, ochrony wód, ochrony zabytków.
15. W art. 87b egzekucji administracyjnej powinno podlegać także wykonanie warunków decyzji środowiskowej uwzględnionych w następnych decyzjach, ale nie wykonanych przez inwestora. Należy wyraźnie wskazać, że wykonanie warunków decyzji środowiskowej jest obligatoryjnym i bezwzględny warunkiem dopuszczenia przedsięwzięcia do użytkowania, a niewykonanie tych warunków na etapie użytkowania jest obligatoryjną przesłanką do zakazania użytkowania. Egzekucja administracyjna

wymagań środowiskowych, jako niezbędna dla ochrony środowiska, powinna być niezależna od kar administracyjnych, o których mowa w art. 273 POŚ.

16. Słusznie przyznano GDOŚ i RDOŚ prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec zgłoszeń, o których mowa w art. 72 ust. 1a, lecz skąd GDOŚ lub RDOŚ mają się dowiedzieć, że takie zgłoszenie wpłynęło, by skutecznie zgłosić sprzeciw? Nowelizowane przepisy wciąż nie zamykają luki polegającej na tym, że organ budowlany może biernie (milcząco) przyjąć zgłoszenie, nawet gdyby zgłaszane przedsięwzięcie mogło oddziaływać znacząco negatywnie na obszar Natura 2000. W dodatku, błąd ten nie może w żaden sposób być naprawiony, w takim przypadku nie ma bowiem żadnej decyzji, którą można by naprawczo zmienić albo stwierdzić jej nieważność.
17. Sprzeciwiamy się dodaniu ust. 9 w art. 98. Konieczność lub brak konieczności oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 potencjalnie leży także w zainteresowaniach innych uczestników postępowania i nie ma powodu, by byli oni eliminowani z kręgu stron postępowania wypadkowego.
18. W art. 52a ustawy o ochronie przyrody należy usunąć także ust. 2 i 4, które są również niezgodne z wymogami dyrektywy siedliskowej.

z poważaniem